

EESTI JÄÄHOKILIIDU DISTSIPLINAARKOMISJONI OTSUS

Otsuse number: 1-2024/2025

Otsuse tegemise kuupäev: 31.10.2024

Distsiplinaarkomisjoni koosseis: Rauno Kinkar, Andres Aavik, Tarmo Pilv

Eksperdina kaasatud: Leonid Filimonov

13.10.2024.a. toimunud Eesti Noorte Jäähoki Meistrivõistluste U14 võistkondade kohtumisel (HC Vipers – HC Kajakas) sooritas mängija Artur Bilorus jõuvõtte Kajakas võistkonna mängija Vladislav Sidorenko suhtes. V. Sidorenko toimetati saadud vigastuse tõttu mängu toimumiskohast haiglasse.

Mängu peakohtunik Maksim Toode hindas mängu ajal A. Bilorus jõuvõtet IIHF reeglite #50.3 rikkumisena – põlveründamine ning esitas vastava raporti asja menetlemiseks distsiplinaarkomisjoni poolt. Maksim Toode leidis, et “Võideldes litri pärast, tõstis A. Bilorus tahtlikult põlve ja lõi vastasmeeskonna mängijat #8 Vladislav Sidorenkot, mis põhjustas tema trauma ja teda viidi haiglasse kohe mängu ajal”.

Ühtlasi määras Maksim Toode A. Bilorus´ile 1 (ühe) mängulise mängukeelu.

Distsiplinaarkomisjon tutvus mängu salvestusega ja tuvastas, et jõuvõtte tõepoolest A. Bilorus poolt leidis aset. Videosalvestuselt ei ole võimalik sedastada sellega kaasneva vigastuse tekitamise tahtlust. Tegemist on jäähokile omase jõulise kontaktiga mängijate vahel, mille eesmärgiks on väävat ründava mängija takistamine - tõsi, noortehoki kontekstis liialt jõuline. Distsiplinaarkomisjoni hinnangul ei esinenud vigastuse tekitamises tahtlust ning vigastus on tekitatud ettevaatamatusest.

Distsiplinaarkomisjon tutvus lisaks ka asjaosaliste ja nende vanemate seletustega. Distsiplinaarkomisjon nõustub A. Bilorus ema seisukohaga, et kuna A. Bilorus on oma vanuse kohta suure kasvu ja kaaluga, siis võibki tekkida olukord kus jõuvõtte väiksema mängija suhtes toob kaasa teistsuguse tagajärje kui seda sünniks kahe enam-vähem sarnases konditsioonis oleva mängijaga. See ei võta aga vastutust A. Biloruselt. Mängija peab olema võimeline

hindama enda ja ka kaasmängijate võimeid ning saada aru enda tegevuse võimalikes tagajärgedest.

Paraku on sellises vanuses laste areng erinev ja konditsioonist lähtuvaid erisusi meeskondade vanuseklasside suhtes kehtestatud ei ole.

Distsiplinaarkomisjon leiab, et puuduvad tõendid selle kohta, et A. Bilorus tegutses tahtlikult vastasmängijale vigastuse tekitamise eesmärgiga. Vigastuse tekitamises on A. Bilorus süüdi, kuid see on tekitatud mängulises situatsioonis ning ettevaatamatu jõuvõtte tagajärjel. Kuivõrd rikkumise tagajärjel tekkis vastasmängijale vigastus on kohane mängijat, lisaks mängu peakohtuniku karistusele, karistada distsiplinaarkomisjoni poolt määratava täiendava karistusega.

Karistuse määramisel arvestab distsiplinaarkomisjon rikkumise iseloomu ja situatsiooni, millises vigastus vastasmängijale tekkis. Samuti peab distsiplinaarkomisjon vajalikuks võtta arvesse A. Bilorus isikut (karistused puuduvad) ja tema füüsilisi näitajaid, mis erinevad oluliselt keskmisest 14-aastase poisi füüsilistest näitajatest. Neid asjaolusid käsitleb vastutust kergendavate asjaoludena. Vastutust raskendavaid asjaolusid tuvastatud ei ole.

Otsuse langetamisel on komisjon arvestanud kohtunike ning asjaosaliste selgitustega. Distsiplinaarkomisjon leiab, et rikkumise raskust arvestades on proportsionaalne:

Määrata mängijale Artur Bilorus karistusena täiendavalt 2-mänguline mängukeeld (kokku järjestikku 3-mänguline mängukeeld).

Mängukeelu ajal ei ole mängijal Artur Bilorusel lubatud osaleda Eesti Noorte Jäähoki Meistrivõistluste U14 võistlustel üheski meeskonna, treenerite, abipersonali või mängijate tegevusega seotud rollides. Seejuures ei ole mängukeelu kehtivuse ajal mängijal lubatud viibida Eesti Noorte Jäähoki Meistrivõistluste U14 võistluste ajal klubide riietusruumides, vahetuspingil või muul võistlusega seotud alal, mis ei ole avalikkusele juurdepääsetav.

Otsus võeti vastu kõigi komisjoni liikmete poolt hääletega.

Otsus jõustub allakirjutamisega.

(Allkirjastatud

digitaalselt)

Rauno Kinkar